Evenimente trăite împreună cu profetul Elisei (15)

Cai şi care de foc

John Thomas Mawson

© SoundWords, Online începând de la: 01.10.2018, Actualizat: 01.10.2018

soundwords.de/ro/a11346.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Împăraţi 6.13-17

2 Împăraţi 6.13-17: 13. Şi el a zis: „Duceţi-vă şi vedeţi unde este şi voi trimite să-l prindă“. Şi i s-a spus, zicând: „Iată, este în Dotan“. **14.** Şi a trimis acolo cai şi care şi oştire mare şi au venit noaptea şi au înconjurat cetatea. **15.** Şi slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat dis-de-dimineaţă şi a ieşit şi, iată, o oştire înconjurase cetatea cu cai şi cu care. Şi slujitorul său i-a zis: „Vai, domnul meu, ce vom face?“ **16.** Şi el a zis: „Nu te teme, pentru că mai mulţi sunt cei care sunt cu noi decât cei care sunt cu ei“. **17.** Şi Elisei s-a rugat şi a zis: „Doamne, deschide-i, Te rog, ochii, ca să vadă“. Şi Domnul a deschis ochii tânărului şi el a văzut şi, iată, muntele era plin de cai şi de care de foc împrejurul lui Elisei.

Cum putem să fim fără frică înaintea duşmanilor noştri

Dacă diavolul nu te poate încurca cu şiretlicurile lui, atunci el schimbă armele de atac, încetează să înşele şi începe să lupte împotriva ta. Ţi se prezintă ca un adversar de neînduplecat, aşa cum îi este numele, satana = împotrivitorul. John Bunyan, care a cunoscut felul lui, cum nici un alt om nu l-a cunoscut vreodată,

ne povesteşte cu cuvinte impresionante despre eforturile diavolului ca să sperie pe călător în hotărârea lui de a ajunge la cetatea cerească. El scrie: „Satana blochează toată lăţimea drumului şi zice creştinului: jur pe fundul iadului meu, că nu vei merge mai departe; aici voi vărsa sângele tău."

Acesta este felul lui. Se foloseşte brutal de cele mai rele lucruri, ca să te înfricoşeze, că o viaţă de credinţă este înconjurată de pericole şi greutăţi de nedepăşit. Face aceasta aşteptându-se să zguduie credinţa ta în Dumnezeu. Aceasta se vede foarte clar din istoria noastră.

Cetatea în care se afla Elisei a fost încercuită în timpul nopţii de armata siriană, şi când slujitorul omului lui Dumnezeu s-a trezit, a fost cuprins de frică. Duşmanul s-a aşezat la fiecare poartă a cetăţii, aşa că nu mai era nici un drum de refugiu. Şi aşa s-a furişat la el sentimentul, că se afla de partea celor care pierd, cu toată încrederea lui în Elisei. Dar a fost suficient de înţelept, să se ducă imediat la domnul său; dar strigătul lui »Ah! Domnul meu, cum vom face?« arată clar ce frică l-a cuprins la vederea puterii duşmane.

Ai simţit tu ceva asemănător? S-ar putea ca unii din cititorii mei

îşi dau seama acum că mărturisirea apartenenţei lor la Hristos le-a adus probleme, pe care niciodată nu le-ar fi considerat posibile şi măsurându-se cu ele se consideră total incapabili. Ţi se pare aceasta ceva străin? »În lume veţi avea necazuri«, şi dacă aşa este, te vei gândi dacă din pricina lui Hristos vei putea să te împotriveşti puterii duşmanului, dar Isus continuă: »îndrăzniţi, Eu am biruit lumea!« Drumul de scăpare nu constă în minimalizarea mărimii pericolului şi să devii conciliant cu duşmanul, să fi mai puţin creştin în speranţa că prin aceasta ai parte de uşurare, ci să te îndrepţi din nou spre Domnul, chiar dacă o faci cu strigătul de deznădejde al slujitorului lui Elisei. El este Cel care biruieşte totul! El a murit, dar a înviat şi trăieşte pentru totdeauna, ca să se folosească pentru noi. În aceasta constă pentru noi drumul încrederii şi victoriei. Să privim la El.

Să observăm, că Elisei se roagă mai întâi pentru slujitorul lui îngrozit. Prin această rugăciune sunt alungate temerile lui. Marele tău Apărător se roagă şi pentru tine, şi diavolul nu-L poate înşela. El poate făuri planuri şi urla, cât vrea, Domnul tău stă deasupra lui; El trăieşte pururea ca să mijlocească pentru tine. Aceasta este o temă cu care s-ar putea umple multe cărţi, care ar fi suficient de valoroase, ca să fie legate în aur, şi totuşi, cât de puţin este înţeleasă. Dacă încă nu te-ai gândit la

aceasta, fă-o acum. Eliberarea de orice frică faţă de duşman depinde în totul de harul şi de îndurarea pe care o primeşti prin mijlocirea Domnului Isus Hristos. El este Marele nostru Preot, Fiul lui Dumnezeu. Nu se umple inima ta de o bucurie sfântă când te gândeşti la mărimea Lui? Slujba căreia El Se dedică în acest caracter, este aceea de a mijloci la Dumnezeu pentru pelerinii Lui care se luptă. El simte slăbiciunile noastre, ce gând minunat!

S-ar putea să nu fi în stare să înţelegi aceasta, şi nici nu ţi se cere să înţelegi. Este prea mare pentru tine, dar tu trebuie să crezi că este aşa. Dacă nu o faci, vei întrista inima Lui, care Îşi doreşte mai presus de orice ca să-I acorzi încredere. El doreşte foarte mult, ca tu să fi convins, că El îţi slujeşte în orice moment, pentru că te iubeşte, şi anume cu aceeaşi dragoste care L-a trimis la Golgota pentru tine. Durerile naşterii nu epuizează dragostea mamei pentru copil, ea este gata să-şi dea viaţa; dar chiar dacă mama şi-ar uita copilul, El nu te va uita.

Cum ar putea El să înceteze să ne iubească? El este Isus, şi ce înseamnă acest Nume pentru noi? El ne vorbeşte despre o dragoste, care, pentru a ne salva, L-a condus să Se dezbrace

de Sine Însuşi şi slava dumnezeirii Lui s-o schimbe cu ieslea din Betleem. El vorbeşte despre o viaţă de slujire însoţită de suferinţă, care după necaz şi ruşine a fost jertfită pe crucea de pe Golgota; el ne spune cum s-a arătat acolo dragostea Lui. Valurile morţii şi-au ridicat capetele îngrozitoare şi s-au aruncat asupra Lui, ca să-L tragă în adânc. Valurile rostogolinde ale lui satana urlau împotriva Lui, ca să-L facă să dea înapoi. Din pricina noastră a îndurat apele mari ale mâniei divine, ele nu au putut să stingă dragostea Lui. Ea ardea cu flacără mare în mijlocul grozăviilor morţii şi a revărsat lumina ei minunată în întunericul acelei ore unice în felul ei, şi a triumfat. Domnul a înviat şi trăieşte ca Marele nostru Preot la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Dragostea Lui nu s-a schimbat cu nimic. Ea este astăzi tot aşa de interesată de bunăstarea ta, cum a fost la cruce, unde a purtat păcatele tale. Dacă ar fi altfel, Isus nu ar mai purta Numele acela aşa de preţios pentru noi, şi El nu ar fi nici Salvator, nici Preot şi nici Apărător.

Dar Isus este Fiul lui Dumnezeu, aşa cum ne spune Cuvântul lui Dumnezeu. În timp ce numele „Isus” include gândul smeririi Sale, numele „Fiul lui Dumnezeu” ne îndreaptă privirea spre

slava Sa, spre măreţia Sa şi spre originea Sa divină. Numele „Isus” ne vorbeşte despre valoarea Sa mare pentru noi, numele „Fiul lui Dumnezeu” vorbeşte de valoarea Sa mare pentru Dumnezeu. Numele „Isus” ne spune, că de când El ne-a iubit aşa de mult, nu există nimic bun pentru noi, pentru care El să nu se roage lui Dumnezeu pentru noi, şi numele „Fiul lui Dumnezeu” ne spune că Tatăl Îl va asculta totdeauna, aşa că faptul, că Isus, Fiul lui Dumnezeu, este Marele nostru Preot, înseamnă că noi suntem în legătură cu harul veşnic şi inepuizabil şi cu puterea lui Dumnezeu, şi că dragostea nesfârşită va lăsa să curgă aceste izvoare. Căci Dumnezeu iubeşte pe Fiul Său, şi Isus ne iubeşte, şi El este Fiul lui Dumnezeu. Cine poate să se mai teamă de diavolul , dacă cunoaşte această stare de binecuvântare?

Spaţiul care ne stă la dispoziţie nu ne permite să detaliem această temă preţioasă, dorim însă să rugăm fierbinte pe cititor, şi în mod deosebit pe aceia care trec prin necazuri şi teamă, care sunt prigoniţi şi au probleme din cauza credinţei lor, ca să nu se teamă, ci să privească la Marele Preot al mărturisirii noastre, adică la Isus. El este Cel care mijloceşte pentru tine, care te sprijineşte. El a trecut prin ceruri, de la locul cel mai de jos al suferinţelor şi ruşinii S-a ridicat la locul cel mai

înalt de slavă. Nu era nimeni care să-L poată opri; orice uşă a fost larg deschisă înaintea Lui, ca să-I ofere o intrare triumfătoare. El este Înainte-mergătorul nostru în slavă, şi totodată Preotul nostru. Nu există nici o greutate şi nici o putere duşmană, pe care El să nu le fi întâlnit pe calea pe care noi înaintăm acum, dacă Îl urmăm. El a fost ispitit în toate privinţele, cu excepţia păcatului. El trăieşte acum în slavă, ca de acolo să ne sprijinească cu ajutorul Lui.

Dar Elisei nu s-a rugat numai pentru slujitorul lui, el i-a şi vorbit. Şi ce cuvinte de liniştire au fost! »Nu te teme!«, i-a zis, »căci mai mulţi sunt cei cu noi, decât cei cu ei.« Cuvintele lui Elisei i-au deschis ochii, şi el »a văzut muntele plin de cai şi de cară de foc împrejurul lui Elisei«. Cât de sigur s-a simţit el acum în tovărăşia domnului său! Cu ochii deschişi a putut să strige în triumf: »Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?« Acesta este locul pe care putem să-l ocupăm prin har. Dumnezeu este împrejurul nostru, de cine să ne temem?

Fie ca asigurările Domnului nostru: »Căci Tatăl Însuşi vă iubeşte, pentru că M-aţi iubit«, »să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte«, să-şi reverse permanent liniştea în inimile noastre.

Dumnezeu nu părăseşte niciodată pe un om care stă înaintea Lui. »În Tine se încredeau părinţii noştri: se încredeau şi-i izbăveai.« Tinerii iudei din cuptorul de foc, Daniel în groapa cu lei, Elisei şi slujitorul lui în Dotan fac cunoscut faptul, că Dumnezeu este cu aceia care Îi sunt credincioşi. El ne-a zis: »N-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi«, aşa că putem spune plini de încredere: »Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme; ce mi-ar putea face omul?« (Evrei 13.5,6). Diavolul este lipsit de putere împotriva noastră, tot aşa ca şi omul, dacă Domnul este pentru noi.

Este o zi mare în istoria noastră duhovnicească, în care învăţăm că Dumnezeu ne-a legat cu interesele şi cu soarta Fiului Său iubit, şi că El nu este împotriva noastră, ci este pentru noi. Dacă Dumnezeu ar fi împotriva noastră, atunci ar trebui să cădem în deznădejde. Dar El este pentru noi, şi cine poate atunci să fie împotriva noastră? Acesta este un strigăt de triumf. »Eu sunt scutul tău«, a zis El lui Avraam; şi El este şi al nostru. El stă între noi şi duşmanul nostru, ca să oprească orice atac şi să alunge orice teamă din pieptul nostru. După ce El a dat la moarte pe Fiul Său, ne va reţine El vreun bine? Şi dacă El permite ca noi să suferim, ca să fim omorâţi toată ziua din pricina lui Hristos, noi suntem în toate aceste lucruri mai mult

decât biruitori, prin El, Cel care ne-a iubit. Duşmanul poate răpi posesiunea unui creştin, să-i ia viaţa, dacă Dumnezeu permite, dar el nu poate să-i distrugă dragostea şi nici să-l despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus, Domnul nostru. Cunoscând că Dumnezeu este pentru noi, vom fi eliberaţi de orice teamă pe cărarea credinţei, şi această cunoaştere va fi pentru noi totdeauna o realitate, dacă ne păstrăm în părtăşia Domnului nostru Isus Hristos.

Tradus de la: Erlebnisse mit dem Propheten Elisa (15)

Titlul original: „Feurige Rosse und Wagen. Wie wir ohne Furcht vor unseren Feinden sein können“
din seria de articole: „Befreiende Gnade wie sie in den Worten und Wegen des Propheten Elisa vor uns gebracht wird“
din periodicul lunar *Der Dienst des Wortes*, Ediţia 12, 1934, pag. 101–107

Traducere: Ion Simionescu